

Στα Εισόδια της Θεοτόκου (π. Πλακίδας Deseille)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Νοεμβρίου 21, 2019

Η εορτή αυτή μας επιτρέπει να εισέλθουμε κι εμείς οι ίδιοι στο μυστήριο αυτό της Θεοτόκου, να μετάσχουμε σ' αυτό και έτσι να προετοιμαστούμε μαζί της για τα Χριστούγεννα, για τη Γέννηση του Χριστού. Οφείλουμε να κάνουμε ακριβώς όπως κι αυτή, να εισέλθουμε στον ναό, μέσα σ' αυτή την ιερή έρημο των Γραφών, μακριά από όλες τις μέριμνες και όλες τις έγνοιες τού κόσμου.

Ο καιρός τής προετοιμασίας

Η εορτή αυτή των Εισοδίων τής Θεοτόκου, που είναι τόσο κοντά στην αρχή τής Τεσσαρακοστής των Χριστουγέννων, αποτελεί μια θαυμάσια **εισαγωγή στην περίοδο αυτή κατά την οποία προετοιμαζόμαστε να τιμήσουμε τη Γέννηση του Κυρίου** και να τη γιορτάσουμε ως νέα ενσάρκωση του Χριστού στη φάτνη τής δικής μας καρδιάς. **Διότι αυτή ακριβώς θα είναι η χάρις των Χριστουγέννων: να γεννιέται ο Χριστός πάντοτε όλο και περισσότερο μέσα μας, να μας μεταμορφώνει πάντοτε όλο και περισσότερο εν Αυτώ στα μύχια τής καρδιάς μας, έτσι ώστε αυτή η παρουσία να ακτινοβολεί σε όλο μας το είναι και σε όλη μας τη ζωή.**

Η Παρθένος Μαρία προετοιμάστηκε τόσο θαυμαστά από τον Θεό για τον ρόλο της ως Μητέρας τού Θεού. Παιδί ακόμη, εισέρχεται στον Ναό, αυτή που θα είναι η αληθινή Κιβωτός τής Διαθήκης, ο αληθής τόπος τής παρουσίας τού Θεού μεταξύ των ανθρώπων· εισέρχεται στον Ναό αυτόν που ήταν χειροποίητος, αλλά προεικόνιζε, ανήγγελλε ακριβώς την οριστική κατοικία τού Θεού μεταξύ των ανθρώπων, χειροποίητη αυτή, η οποία θα σηματοδοτούσε τον χρόνο τού Ευαγγελίου και τον χρόνο στον οποίο ζούμε.

Καμία, ίσως, ευαγγελική περικοπή δεν θα ταίριαζε καλύτερα στην εορτή αυτή από την περικοπή που διαβάζουμε κατά παράδοση σε όλες τις Θεομητορικές εορτές, αυτή περί της Μάρθας και της Μαρίας. Πρόκειται ασφαλώς για τη Μαρία, αδελφή τής Μάρθας και του Λαζάρου, αλλά με την επιλογή τού αναγνώσματος από μέρος τής Εκκλησίας, αισθανόμαστε έντονα τη διάκριση με την οποία αυτή περιβάλλει καθετί που αφορά στην Μητέρα τού Θεού. Δεν μιλά εδώ γι' αυτήν παρά υπό το πέπλο κάποιας που της έμοιαζε, που έφερε το ίδιο όνομα, σαν μέσα από ένα πέπλο σιωπής. Επειδή αυτό ήταν το καλύτερο, το μόνο μέσο, για να αποκαλυφθεί κάτι το άρρητο.

Η Θεοτόκος έζησε πάντοτε μέσα στην αφάνεια. Μέσα στα Ευαγγέλια διατηρεί αυτή την αφανή θέση. Δεν μιλούν πολύ γι' αυτήν. Μόνο μέσα από αυτή την εικόνα τής Μαρίας τής Βηθανίας που κάθεται στα πόδια τού Κυρίου, μεταφέρεται ο νους μας στην ουσία τού μυστηρίου τής Μητέρας τού Θεού: σ' αυτήν την ακρόαση, ακρόαση που συναινεί στον λόγο διά του οποίου ο Χριστός σαρκώθηκε μέσα της. Με την απάντησή της στον λόγο τού Θεού μπόρεσε να εκπληρωθεί το ανήκουστο μυστήριο της Ευανθρωπήσεως, να γεννηθεί ο Λόγος ανάμεσά μας.

Ναι, και σε όλον αυτόν τον χρόνο τής προετοιμασίας, που μας θυμίζει η σημερινή εορτή, η Θεοτόκος καθόταν ήδη στα πόδια τού Κυρίου, με την έννοια ότι έπρεπε να μελετά, να αναλογίζεται, να εσωτερικεύει τις Γραφές διά των οποίων οικειοποιούνταν όλη την προσμονή τού λαού τού Ισραήλ, όλη την επιθυμία του για την έλευση του Μεσσία. Καλοδεχόταν αυτή την επιθυμία, τη ζούσε βαθιά με όλη εκείνη την πτωχεία που αποτελούσε έκφραση της ψυχής της, την πτωχεία τω πνεύματι που συνιστούσε η αφάνειά της, με όλη εκείνη την **παραίτηση από κάθε αυτοεπιβεβαίωση**, με την αποταγή εκείνη που της επέτρεπε να δέχεται τον λόγο και να συναινεί, και έτσι να προετοιμάζεται για την υπέρτατη συγκατάθεση που θα έδινε την ημέρα τού Ευαγγελισμού.

Ταυτόχρονα όμως η εορτή αυτή μας επιτρέπει να εισέλθουμε κι εμείς οι ίδιοι στο μυστήριο αυτό της Θεοτόκου, να μετάσχουμε σ' αυτό, και έτσι να προετοιμαστούμε μαζί της για τα Χριστούγεννα, για τη Γέννηση του Χριστού. Οφείλουμε να κάνουμε ακριβώς όπως κι αυτή, **να εισέλθουμε στον ναό**, μέσα σ' αυτή την ιερή έρημο των Γραφών, **μακριά από όλες τις μέριμνες και όλες τις έγνοιες τού κόσμου.**

Ασφαλώς, δεν γίνεται να μη σκεπτόμαστε τα γήινα· πρέπει να ασχοληθούμε και με αυτά σε κάποιο βαθμό, αναλόγως των καθηκόντων και των ρόλων που οφείλουμε να ασκούμε μέσα στην κοινότητά μας. **Δεν πρέπει, όμως, η σκέψη μας να είναι ανήσυχη και ταραγμένη. Όλα αυτά, η μέριμνα, η ανησυχία, ο πανικός, είναι που εμποδίζουν την εσωτερική προσοχή η οποία μας προετοιμάζει για την έλευση του Χριστού. Οι ασχολίες μας δεν αποτελούν εμπόδιο, με την προϋπόθεση όμως ότι δεν μεταβάλλονται σε αγωνιώδεις μέριμνες.**

Όλες τις σκέψεις μας, όλες τις εσωτερικές μας στάσεις πρέπει να τις ζωογονεί η **πίστη και η εμπιστοσύνη στον Θεό**· αυτή θα μας επιτρέψει και να ασχολούμαστε με τα καθήκοντα στα οποία πρέπει να αφιερώσουμε χρόνο, τα απαραίτητα έργα μας, και ταυτόχρονα **να τα επιτελούμε χωρίς ανησυχία, χωρίς ταραχή, χωρίς αυτό να μας αναστατώνει, χωρίς να γίνεται εμπόδιο στην εσωτερική αυτή προσοχή**, η οποία είναι τόσο ουσιώδης, το ουσιώδες της μοναστικής μας ζωής.

Ναι, έτσι οφείλουμε να εισερχόμαστε στον ναό της καρδιάς μας, για να γίνεται αυτή όλο και περισσότερο ναός τού Κυρίου. Εισέρχομαι στον ναό τής καρδιάς δεν

σημαίνει μόνο να αποφεύγω την εσωτερική ανησυχία, αλλά -και από αυτό πρέπει να αρχίσουμε- **να αποφεύγω ότι είναι περιέργεια, ότι είναι περισπασμός, ότι χαρακτηρίζεται από απληστία να δω, να αγγίξω, να ακούσω και να γευθώ τα εξωτερικά πράγματα.** Να τα αποφεύγω, για να μπορώ να είμαι προσεκτικός στην εσωτερική παρουσία τού Κυρίου, στην κίνηση αυτή της καρδιάς μου που με φέρνει προς Αυτόν ο Οποίος βρίσκεται στα βάθη της, επειδή το Άγιο Πνεύμα Του έχει εγγράψει εκεί. **Και ο Οποίος μας διαφεύγει, στον βαθμό που γινόμαστε υπερβολικά εξωστρεφείς.**

Ναι, στη διάρκεια της προπαρασκευαστικής αυτής περιόδου για τα Χριστούγεννα, **το σημαντικό δεν είναι η νηστεία· πρέπει ασφαλώς να συνδυάζεται, αλλά μόνο για να βοηθά να μετέχει και το σώμα μας, ολόκληρο το είναι μας, στην εσωτερική αυτή στάση, η οποία είναι και το ουσιώδες.**

Ναι, αυτές τις ευλογημένες μέρες ας είμαστε προσεχτικοί στο να μπαίνουμε έτσι στον ναό αυτό της καρδιάς μας, στην ιερή αυτή έρημο, θα μπορούσα να πω, **χωριζόμενοι από όλα όσα είναι του κόσμου, με την κακή έννοια της λέξης.** Με τον τρόπο αυτό θα καθοδηγούμαστε πράγματι από το εσωτερικό φως τού Κυρίου προς συνάντησή Του, την οποία θα εορτάσουμε τα Χριστούγεννα. *«Εν τω φωτί σου οψόμεθα φως»* (Ψαλμ. λε' [35] 10).

Αυτώ η δόξα, συν τω αϊδίω Αυτού Πατρί και τω Παναγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

(Από το βιβλίο «Είσοδος στο Μυστήριο των Μυστηρίων», Εκδόσεις [???](#))